

[Stensballe.]

mener jeg, de maa staa lige med alle andre Aktionærer —, og for Tantiemens Vedkomende vil jeg sige, at Bestemmelsen let kan omgaaes, thi det omtales jo ikke her, hvilke Honorarer der oppebæres — der staa kun „Udbyttet eller Tantième“ —, og saa ved jeg ikke, hvor megen Betydning Bestemmelsen har. Men den Slags Bestemmelser mener jeg, vi bedst kan drøfte i Udvalget, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til en velvillig Drøftelse i et Udvalg, som jeg, som sagt, vil tillade mig at foreslaa nedsat, naar denne første Behandling er bragt til Ende.

Ludvig Christensen: Efter de indgaaende Drøftelser, der gennem en Aarrække har fundet Sted, ogsaa i dette høje Ting, om en Lovgivning vedrørende Aktieselskaber, og efter at der nu i det andet høje Ting er opnaaet Flertal for et Lovforslag herom, vil det ikke være nødvendigt, synes jeg, for mig at gaa i Enkeltheder vedrørende det Lovforslag, der her er forelagt, navnlig ikke, da den højtærede Minister saa grundigt har gennemgaaet de betydningsfuldeste af de Nybestemmelser, der er kommet til, siden vi i Fjor behandlede Sagen i dette høje Ting.

Det er jo ikke saadan, at det Forslag, der er forelagt her og vedtaget af Folketinget, helt og fuldt tilfredsstiller det Parti, jeg repræsenterer. Af de Forhandlinger, der foregik her i Tinget sidste Vinter, vil det vides, hvad der er vort principielle Standpunkt paa en Række Omraader, idet vi den Gang som Mindretal stillede vore Ændringsforslag. Det er unødvendigt at tage alle de Problemer op, som vi da rejste, og som ikke paa langt nær alle er blevet løst, og slet ikke paa den Maade, vi kunde ønske det, i det Lovforslag, der nu foreligger. Det, man i det høje Folketing er blevet enig om, er, finder jeg, et Forslag, som vel paa væsentlige Punkter betyder Fremskridt, men ved hvis Udformning i alt Fald mit Parti har gjort væsentlige Indrømmelser. Jeg er derfor — ikke betænkelig, men lidt forundret over de mange Indvendinger, den ærede Ordfører for Venstre synes at have at gøre mod det forelagte Lovforslag, som dog er gennemført i det andet høje Ting ogsaa med Venstres Stemmer. Jeg maatte have Lov til at gaa ud fra, at naar det er gennemført med Tilslutning fra Partiet Venstre i Folketinget, maatte det være gennemdrøftet,

saaledes at man i højere Grad, end jeg synes, den ærede Ordførers Udtalelser gav Anledning til at tro, var enig. Men paa den anden Side mærkede jeg mig, at den ærede Ordfører for Venstre navnlig bad om *Drøftelser* i Udvalget og ikke stillede Krav om Ændringer i Lovforslaget, og Drøftelser vil der naturligvis altid være Anledning til at foretage, ikke mindst naar det drejer sig om Lovgivning paa et saa vigtigt Omraade.

Det er jo givet, at efterhaanden som Aktieselskabsformen bliver den Form, hvorunder i alt Fald de fleste industrielle Virksomheder drives, navnlig de Virksomheder, der beskæftiger mange Arbejdere, maa Samfundet ikke alene tage Hensyn til de pengelige Interesser, der kan være Tale om for Aktionærerne, men ogsaa tage Hensyn til de meget betydelige Interesser, det har i at beskytte de mange Mennesker, der er beskæftigede som Driftsledere, Teknikere, Funktionærer og Arbejdere. Vi ved jo, at megen Arbejdsløshed og megen Nød og Ulykke er opstaaet ved de Sammenbrud af Aktieselskaber, der har fundet Sted, og vi ved, at saa længe Virksomheder drives under Aktieselskabsformen, vil der, naar der ikke findes en tilstrækkelig betryggende Lovgivning, være Mulighed for Gen-tagelser af den Slags Sammenbrud, som vi har været ude for navnlig i Løbet af Tiden siden 1918. Her har Samfundet, som jo maa bære de Byrder, der følger af saadanne Sammenbrud, Ret til og Pligt til at sætte ind med en Lovgivning, der tager ligeligt Hensyn til alle Sider. Det har ikke været Opgaven for det Parti, jeg repræsenterer, at skabe en Aktieselskabslov, der paa noget som helst Punkt skulde gøre det vanskeligere for de virkelige solidt, reelt ledede Aktieselskaber at fortsætte deres Virksomhed, og man har heller ikke, synes jeg, med Grund kunnet paavise et eneste Omraade, hvor de af os fremsatte Forslag vilde vanskeliggøre de virkelig godt, sundt ledede Virksomheder at fortsætte. Men paa den anden Side kan man jo vanskeligt nøjes med at lovgive lige akkurat for de Virksomheder, der drives allerbedst. Det, man maa gøre gennem Lovgivningen, er at skabe forebyggende Foranstaltninger, saaledes at man kan undgaa i saa vidt Omfang, som det er muligt at undgaa det, at saadanne Sammenbrud, som vi har været Øjenvidner til, finder Sted. Den rene Svindel vil man aldrig helt kunne undgaa, heller ikke umuliggøre ved en Lovgivning, men det, man navnlig, synes jeg, for Fremtiden maa